

SIMAI MIHÁLY

A garabonciás

FÖL-FÖLDOBVA

*szeretem ezt a gravitációt
gyűlölöm ezt a gravitációt
elhagyom mint porhüvelyét az isten
felhőbe fénybe öltözöm
lebegek odafönn
könnyű garabonciás köpenyemben*

*áldassál tündér levitáció
Eiffel-torony-magasság léggömb-iram
előttem istenek eledele
szent örület hogy én mégis lenézek
s köpenyt-szaggatva levetem magam*

*mindent tudok ami itt tudható
tornyos haragom földob s vissza is hullat
áldassék ez az átkos gravitáció
e föld amelybe krátert vág a hűség
szakadékost
véres-szegélyút
újat*

ÁTVÁLTOZÓ

*az a szekér a tengeren
a Szekéren hármaskoporsó
mindhárom fedele fölütve
mindhárom oldala kivetve
— nincs is a Szekéren koporsó
csak egy halott ki szép mint egy szeráf*

*— nincs is halott csak az élőkkel élő
— szemgödreinek örökkévaló
pillantását megalkotja a tenger
a Tenger amit nagy szeme alkotott*

ADRESSZ

*a Világmindenséghez címzett
párizsi fogadóban a Tejút
sarkán egész közel a Szajna-hídhöz
egész közel a léghídhöz ahová
minden kocsmából kidobják az embert
olyan közel a szivárványhoz hogy már
nyilvánvaló ez a hazugok álma
közel a Bois de Boulogne-hoz
és még közelebb a Városligethez
— és annyira közel a Szerelemhez
hogy ha egy lányt siromra döntenek
pompás csontváram elpusztíthatatlan
pamlagként
— mondjuk így — rugózni kezd*

KISS DÉNES

Eszembe jutott Ady Endre

*Tekintetem lehúzott redőny
Ahol kilátok — keskeny rések
Kirakatok üvegarcából
nagy messziségből visszánézek*

*Közöttünk roppant fényű pengék
villámlanak a láthatáron
Nem a magyart az emberiséget
kéne átkoznom vigyáznom*

*Eszembe jutott Ady Endre
Én sápadt öccs mivégre lettem?
Ami vagyok hiábavaló
ami lehetnék lehetetlen*